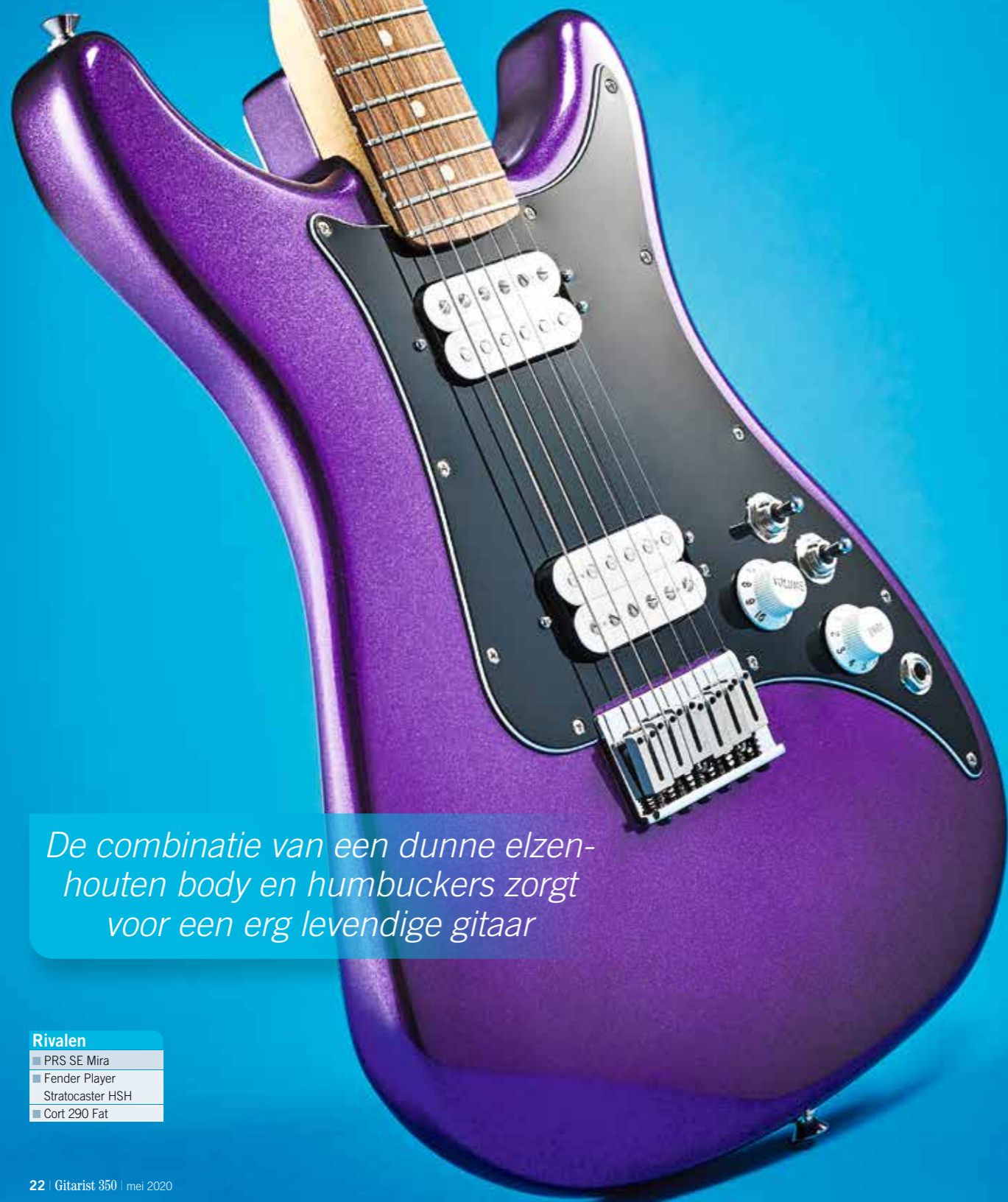

Fender Lead III

Comeback

De combinatie van een dunne elzenhouten body en humbuckers zorgt voor een erg levendige gitaar

Rivalen

- PRS SE Mira
- Fender Player Stratocaster HSH
- Cort 290 Fat

van een underdog

Bezorgt deze heruitgave dit model van eind jaren zeventig de tweede kans die het verdient? tekst Rob Laing

Er zijn allerlei redenen waarom een merk met de productie van een bepaalde gitaar stopt. Sommige modellen spreken onvoldoende gitaristen aan en voor andere is het gewoon niet de juiste tijd. Een heruitgave kan uit het zicht geraakte pareltjes een tweede kans geven; misschien dat het ze dit keer *wel* lukt om het publiek aan zich te binden dat hen eerst nog links liet liggen.

Strat-alternatief

Dat brengt ons bij de wederopstanding van de Fender Lead. Dit model was geen echte eendagsvlieg want er werden tussen 1979 en 1982 drie versies van geproduceerd: de Lead I, met één humbucker en een serie/parallelschakelaar; de Lead II, met twee singlecoils en een fase-schakelaar; en als laatste de Lead III uit 1982, met twee humbuckers en een coilselectorschakelaar. Bono bespeelde een Lead II in U2's begintijd, die van Clapton hangt in het Londense Hard Rock Cafe. Zelfs St Vincent bespeelt af en toe een zwaar gemodificeerd model, terwijl in Nederland Jan Wouter Oostenrijk vaak met een Lead werd gezien.

Hoe dan ook, de Lead is er nooit in geslaagd een grote groep trouwe bespelers aan zich te binden. Afgezien van de schakelmogelijkheden ligt het voor de hand de Lead te zien als een goedkope Strat-variant die in 1982 terecht werd verdrongen door de Japanse Squier-lijn. Maar als je de moeite neemt wat tijd met het model door te brengen, wordt het duidelijk dat de Lead zijn eigen

persoonlijkheid heeft. Het is een alternatief voor de Strat waar best eens behoefte aan zou kunnen bestaan.

Eigen gezicht

De Lead II en III krijgen nu een nieuwe kans, terwijl de I niet is uitgenodigd voor de reünie. Het zijn trouwens geen strikte 'reissue' modellen, hoewel de twee Leads voor 2020 tot op zekere hoogte wel gestoeld zijn op de oorspronkelijke modellen. Ze zijn onderdeel geworden van de almaar uitdijende familie van in Mexico geproduceerde Fender Player Series-modellen en dat betekent Player pickups en tuners, plus het moderne C-halsprofiel.

Van beide nieuwe modellen heeft de Lead III de meeste geluidsmogelijkheden en inderdaad, die hebben we hier voor ons. Van alle leverbare kleuren leek het Fender blijkbaar de beste keus om ons een pimpelpaarse toe te sturen.

De mensuur van 25,5 inch (648 mm) is hetzelfde als bij een Strat, maar door de smallere body en vorm lijkt de Lead III compacter. Afhankelijk van je persoonlijke voorkeur is dat een pluspunt - als je nooit aan Leo's oorspronkelijke ontwerp kon wennen - of je vindt het direct niks. Maar vergis je niet, de Lead heeft zeker een eigen gezicht en verdient een plek in de Fender-catalogus.

Ons spreekt het model wel aan en de gitaar laat zich prettig zittend

FENDER LEAD III
RICHTPRIJS: € 640,-
LAND VAN HERKOMST: Mexico
TYPE: elektrische solid-bodygitaar
BODY: elzenhout
HALS: esdoorn, modern C-profiel
TOETS: pau ferro,
FRETS: 22
MENSUUR: 648 mm (25,5 inch)
HARDWARE: brug met zes blokzadels (snaren door body), vintage jaren-zeventig-stijl stemmechanieken met gestanste F
ELEKTRONICA: 2 x alnico II humbucker, volume- en toonregelaar, 3-standen elementschakelaar, coilplitschakelaar (split per element)
KLEUREN: Metallic Purple (testexemplaar), Sienna Sunburst, Olympic White
DISTRIBUTIE: Fender Musical Instruments EMEA, East Grinstead (VK), tel. 0044 1342 331700
WEBSITE: www.fender.com

Twee basic uitgevoerde schakelaars voor elementconfiguratie en coilsplit

De verloren zoon

De onverwachte comebacks van Fender

De Lead is niet het enige oude, wat obscure model uit de schemerige hoeken van de gitaargeschiedenis dat een nieuw leven heeft gekregen. Fender heeft nog een flinke lijst met soms bizarre modellen die niets hebben van hun succesvolle stalgenoten. De hieronder afgebeelde Swinger, een model uit eind jaren zestig met één pickup, is de meest recente comeback, al wordt die uitsluitend voor Japan geproduceerd. Eerder al kreeg de even geinige als asymmetrische Meteora een tweede kans in de vorm van het Parallel Universe-model uit 2018, vorig jaar gevolgd door een meer betaalbaar HH-model. De heruitgave van de semiholle Starcaster doet het prima. Zelfs de Katana uit midden jaren tachtig met zijn compleet mislukte V-vorm kreeg in 2016 een Prestige-model. Er valt genoeg te ontdekken, als je maar goed zoekt. Een heruitgave van de Performer kan niet meer lang op zich laten wachten!

» bespelen en hangt aan de riem mooi in balans. Zelfs de metallic afwerking bevat ons wel - en we zijn niet de enige fans hier op de redactie. De kleur contrasteert mooi met de zwarte slagplaat met zijn witte rand.

Verslavend

Nu de CITES-regelgeving de beperkingen op het gebruik van palissander heeft teruggedraaid, verwachten we deze houtsoort de komende tijd weer vaker terug te zien. Voor de Player-serie houdt Fender voor nu echter vast aan pau ferro voor de toets. Dat is een wat lichtere houtsoort, die echter niet veel te bieden heeft als het om de *feel* van een gitaar gaat.

Dit is een van de prettigst bespeelbare moderne C-halzen die we afgelopen tijd hebben meegemaakt. De bespeelbaarheid is uitstekend. Er wordt veel gezegd over de vlakke en supersnelle profielen van Ibanez en dergelijke, maar een goed afgestelde Fender C is verslavend! John Mayer denkt dat het geheim van een geweldige gitaar in de soepelheid van de snaren zit en daar zit wat in. Vibrato en opdrukken worden makkelijker als de snaren een beetje meewerken en de elasticiteit van dit model staat ons wel aan. De forse hiel (waar hals en body in elkaar overgaan) doet wat ouderwets aan, maar onversterkt klinkt de gitaar al als een klok; een goed teken. De dunne elzenhouten body's van Fenders met deze mensuur zorgen meestal voor een heldere sound en in combinatie met humbuckers klinken deze gitaren erg levendig. Dat klopt hier helemaal, eens te meer dankzij de alnico II pickups - knapperig, met een mooi randje en voldoende veelzijdigheid. Denk nou niet dat een coilsplit hetzelfde resultaat oplevert als een

De snaren van de Lead III gaan door de body

volwassen singlecoil, want je kunt nu eenmaal niet alles hebben. Het volume wordt minder, net als het laag. Wat je overhoudt zijn drie bruikbare singlecoil-achtige geluiden - wij vonden de middelste positie het mooiste: een pittige klank die doet denken aan de middenpositie van een Strat en heel goed gebruikt kan worden voor akkoordenwerk als je het volume iets terugneemt.

Conclusie

De Lead III is een interessante mix van een eigen karakter en Strat-kenmerken; hij doet zowel bekend als lekker fris aan en we zijn dan ook blij met deze onverwachte comeback. Je zou hem zelf eens moeten uitproberen om mee te maken wat deze heruitgave te bieden heeft aan *feel* en klank. Wij vinden het een mooie gitaar die goed aanvoelt en prima klinkt. Sterker nog, we denken dat de Lead III niet alleen een waardevolle toevoeging zou zijn aan een gitaarverzameling, maar ook van zichzelf voldoende kwaliteiten heeft om je eerste keus te worden. **G**

FENDER LEAD III

ORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Interessante mix van Strat-kenmerken en eigen karakter, meer dan een gitaar 'voor erbij'